

hvis den udøves forstandigt og benyttes af Publikum, kan gøre nogen Nytte. Men den er, som enhver ved, kun rettet mod Detailhandelen. Og lad os, naar vi undersøger Spørgsmaalet om Prisen, om Avancen, ikke springe over, hvor Gærdet er lavest. Der er saare mange, der tror, at hele Prisspørgsmaalet ligger i den lille Detailhandel, og dér er naturligvis det laveste Gærde at springe over. Ved den private Priskontrol er i alt Fald den Kamptilstand mellem Erhvervene, der var tilvejebragt under den højtærede Landbrugsministers Ledelse, afløst af en Samvirken. Men dens Nytte kan dog kun være begrænset. Den kan aldeles ikke erstatte det offentlige Tilsyn med de store kapitalstærke Sæmmenslutninger, de trustlignende Sæmmenslutninger, Monopolerne og de Prisaftaler, der sluttes indenfor et helt Erhverv. Det kan den ikke paa nogen tilfredsstillende Maade trænge ind i. Jeg vil derfor udtale mit Haab om, at den højtærede Indenrigsminister snart vil forelægge det Forslag, som hans Forgænger i Fjor forelagde i Landstinget i den Skikkelse, hvori det var vedtaget her, og som hele Venstre da stemte for. Den højtærede Indenrigsminister kender jo dette Forslag grundigt, idet han i to Aar har studeret det i et Udvalg. Han maa vide, hvor han mener, det har Fejl, og dér kan der saa foretages Rettelser, men han kan ikke være i Tvivl om, at dette Forslag er nødvendigt.

Da den højtærede Landbrugsminister brugte Udtrykket Pengeafpresningsaftaler om Prisaftaler i det hele, vil jeg gerne sige, at Prisaftaler ikke overhovedet er uberettigede. Prisaftaler indenfor et Erhverv kan være særdeles berettigede. De kan have et overmaade loyalt Formaal, f. Eks. at hindre en enkelt kapitalstærk Udøver indenfor et Erhverv i ved en kortvarig Underbydning af Prisen at ruinere alle øvrige Indehavere af Erhvervet og derefter tilrane sig selv et Monopol. Jeg vil antage, at Landbrugsministeren, som er en Tilhænger af Friheden, ogsaa er en Tilhænger af Aftalefrihed med Hensyn til saadant. Paa den anden Side kan Prisaftaler misbruges, og der maa derfor føres Kontrol med dem. Og derfor haaber jeg, at den højtærede Indenrigsminister snart vil forelægge sit Forslag.

Den højtærede Landbrugsministers Dragesød spirer. Vi ser, hvordan Krigstemningen vokser. Vi hørte i Forgaars en udæskende Tale af Arbejdsgiverne og i Gaar en saare bitter og voldsom Tale af Arbejdernes Fører. Mon nogen kan tro, at det i denne Krisetid er det lykkeligste

for os at tilvejebringe en Tilstand, hvor vi gensidig cpriver hinanden?

Erhvervskrisens Undersøgelse har staaet længe paa. Dens Resultat kender vi ikke. Den højtærede Ordfører for Socialdemokratiet, Hr. Stauning, mente, at Venstrepressen kendte Industriens Materiale. Det vil jeg dog ikke tro er rigtigt. Jeg vil mene, at den tror at kende Regeringens Mening om Materialet. Men jeg vil hertil sige, at naar den højtærede Handelsminister ikke har formaaet endnu at give Rigsdagen dette Materiale til Behandling og til Bedømmelse, vilde det have været mere fair overfor Industrierhvervet, hvis Materiale bedømmessaa strengt af Venstrepressen, ikke at udlevere en Forhaandsopfattelse af det.

Det er muligt, at den lange Tid, som dette Materiales Indsamling har taget, ogsaa skyldes Fejl fra Industriens Side, og det er meget muligt, at dette Materiale er i høj Grad mangelfuldt, derom ved jeg intet som helst. Men jeg ved til Gengæld, at der er Kendsgerninger, som vi ikke behøver noget Materiale forelagt os for at se. Den Landsdel, som ligger op til vort store sydlige Naboland, de slesvigske Landsdele, erfarer, uden at der behøves at foreligge noget Materiale den ene Dag efter den anden, hvad det betyder at være Nabo til et Land med den lave Valuta og et i Forhold til os ogsaa lavere Prisniveau. Det betyder ganske simpelt, at man ophører at købe i Danmark. Man gaar over Grænsen, køber maaske en Vogn til Halvdelen eller Fjerdedelen af den Pris, den koster i de sønderjydske Landsdele, og kører den fuld af billigt erhvervede Varer ind over Grænsen. Hele Erhvervslivet dernede stagnerer, det behøver man slet ikke noget Materiale for at vide. Enhver af os kender mangfoldige Eksempler paa noget lignende, men grellest virker det naturligvis, jo nærmere man er Grænsen. Og Regeringen kender dem selv, naar dens Embedsmænd afslaar et eller andet Arbejde, som de kan faa billigere nede i Tyskland.

Saadanne Forhold i Tyskland medvirker naturligvis til at tilvejebringe Arbejdsløshed her. Det er en af Aarsagerne dertil. At hindre denne Arbejdsløshed og at genoprette Arbejdet maa være Hovedopgaven for enhver Regerings Politik og er altsaa ogsaa Hovedopgaven for denne Regering. Prøven paa, om dens Politik duer, vil være, om Arbejdet kommer i Gang eller ikke. Det vil ikke kunne nytte noget, om en Ordfører for Venstre om nogle Aar, naar Krisen er ophørt, og Landet sidder paa et ruineret